

skulde gaa til Statsindkøb af Kul, havde man ogsaa rent og purt stillet Forslag i saa Henseende.

Til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Han begyndte med at sige, at Venstre drev en doktrinær Politik; det, Venstre havde hævdede før, hævdede det stædigt nu. Nej, det, Venstre hævder, er, at det netop ikke vil drive en doktrinær Politik, det, Venstre tilstræber, er at komme ind i frie Forhold igen, men Venstre siger, at man vil i ethvert givet Tilfælde, hvor man anser det for rigtigt og nødvendigt, ogsaa gøre de Indgreb, man anser for forsvarlige. Det fremkom jo tydeligt og klart under alle tidligere Stridigheder her paa Rigsdagen; baade fra Venstre og fra det konservative Folkpartis Side er det blevet fremhævet her i Sommer forud for det mest betydningsfulde Valg, saa det ærede Medlem har ikke nogen som helst Grund til at komme med Udtalelser af den Art.

Men saa opholdt det ærede Medlem sig igen ved, at jeg skulde have forholdt Finansudvalget nogle Skrivelser. Jeg gad vide, hvorfor jeg skulde forholde Finansudvalget nogle Skrivelser, der netop vilde vise, at jeg havde den størst mulige Tilslutning, ja, enstemmig Tilslutning fra alle Sider med Hensyn til det Skridt, jeg havde taget. Hvorfor i Alverden skulde jeg forholde Finansudvalget det? Det vilde jo dog være ganske aparte, om jeg vilde det. Nej, jeg indskrænkede kun mine Besvarelser til det, der viste, hvilke positive Skridt der var taget fra min Side. Alt muligt andet kunde jo komme frem under Forhandlingen, hvis man ønskede det yderligere be lyst.

Nu siger det ærede Medlem, at Fejlen var, at man gik imod de sagkyndiges og de erfarne Mænds Meninger. Jeg begriber ikke, hvorfor det ærede Medlem vil fremkommemed saadanne ganske urigtige Udtalelser. Enhver, der gider sætte sig ind i den Sag, kan jo se, at det ærede Medlem har ganske Uret. Der foreligger her en Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal fra alle mulige Sider, og man har herunder været klar over, at det var ikke rigtigt at gaa til Statsindkøb, men man burde etablere de Fællesaftaler, som netop blev etableret ved den omtalte Skrivelse fra mig. Det er den Indstilling, der foreligger, og den er de sagkyndige jo ganske enige om. Nu siger det ærede Medlem: Gesandten har ikke talt om, at der skulde købes noget fra Statens Side, o. s. v. Jo, det er netop det, man har i Indberetningen fra Washington. Man taler om, at der skulde laves et fælles Indkøbskontor for Kul til Danmark under Gesandtskabets Overle-

delse og med den danske Regering som Modtager af alt Kul fra Amerika. Det er netop den Skrivelse, som er sendt til Kulfordelingsudvalget, og, som jeg oplyste før, har Kulfordelingsudvalget ikke alene selv, men sammen med Statsbanerne, Fragtnævnet, Industriraadet, Kommunernes Kulkontor, Københavns Kommune og Privatbanerne overvejet hele den Situation paa Foranledning af Indenrigsministeriets Skrivelse, og de kommer ganske enstemmigt — det hedder i Skrivelsen: med enstemmig Enighed — til den Beslutning, at den Vej skal man ikke gaa. Af Skrivelsen af 5. August kan det ærede Medlem tydeligt og klart se, at man netop fra Kulfordelingsudvalgets Side har fremhævet, at den Vej, jeg er gaaet, virker heldigt. Og saa kommer det ærede Medlem her og siger, at Ministeren et gaaet ganske imod de Indstillinger, han har faaet fra sagkyndig og erfarne Side, til Trods for at det ved Dokumenteringen viser sig, at man netop har fulgt den Indstilling og den Afvisning, som anbefaledes fra sagkyndig Side. Det er en ganske ejendommelig Maade, paa hvilken det ærede Medlem argumenterer, og jeg tror oprigtigt talt ikke, han kommer nogen Vej i saa Henseende.

Det ærede Medlem omtalte før Norges Gennemsnitspris ved Indkøb af Kul. Men det ærede Medlem maa jo erindre sig baade Kurstorskellen og Fragtorskellen. Erindrer han sig disse Ting, tror jeg nok, han skal komme til en lignende Gennemsnitspris for Indkøbet af de danske Kul som for Norges Kulindkøb. Men med Hensyn til Priser maa det ærede Medlem endvidere erindre, at der var kun faa Pøcent, vist kun 5—6 pCt., af det amerikanske Kul, der overhovedet var til Raadighed for Eksport, og naar der stod en hel Del Lande, som vilde købe og hellere end gerne vil have fat i de Kul under den ekstraordinære Situation, der var, var der ikke noget mærkeligt i, at Prisen kunde løbe op.

Men saa siger det ærede Medlem til sidst: Hvad har Indenrigsministeren gjort? Han er gaaet imod Indberetningen fra Gesandten i Washington; det har jeg (Rode) ikke gjort! Ja, jeg har ikke gennemset alle Indberetninger fra Gesandterne i det ærede Medlems Tid. Hvis jeg en Gang til Sommer skulde faa Tid til at grave op i gamle Skrivelser, der ligger i Indenrigsministeriet, skal jeg hengive mig dertil. Saa kunde det jo være, at der kunde blive et eller andet interessant at finde; men endnu har jeg ikke haft Tid dertil, saa jeg skal ikke udtale mig om, hvad det ærede Medlem har gjort.